

Készítsétek az Úrnak útját!

Időpont: Advent 1. vasárnapja; 1955. november 27.

Alapige: Máté 21,1-9.

És mikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Bethfagéba, az olajfák hegyéhez jutottak vala, akkor elkülde Jézus két tanítványát, És monda nékik: Menjetek ebbe a faluba, a mely előttetek van, és legott találtok egy megkötött szamarat és vele együtt az ő vemhét; oldjátok el és hozzátok ide nékem. És ha valaki valamit szól néktek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk: és legott el fogja bocsátani őket. Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék a próféta mondása, a ki így szólt: Mondjátok meg Sion leányának: Ímhol jó néked a te királyod, alázatosan és számaron ülve, és teherhordozó számarának vemhén. A tanítványok pedig elmenvén és úgy cselekedvén, a mint Jézus parancsolta vala nékik, Elhozák a szamarat és annak vemhét, és felső ruháikat rájuk teríték, és ráüle azokra. A sokaság legnagyobb része pedig felső ruháit az útra teríté; mások pedig a fákról galyakat vagdálnak és hintenek vala az útra. Az előtte és utána menő sokaság pedig kiált vala, mondván: Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, a ki jó az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban!

A mai vasárnapkal új egyházi esztendő virradt reánk. Ismét itt van advent. Felhangzik az ősi adventi evangélium Jézus jeruzsálemi bevonulásáról s a gyülekezet ajkáról felcsendül az önvizsgálatra indító ének: "Óh miként fogadjalak, Világ Megváltója?" /111. ének./

Jézus jön. Nemcsak a szemléletesség kedvéért használt költői megjelenítése ez egy kétezer évvel ezelőtt lejátszódott eseménynek. Jézus valóban ma is jön. Nemcsak akkor jött, mikor a szent ígében leírt esemény megtörtént. Ma is, most is, itt is jön. Most még békés szándékkal jön. Nem azért, hogy ítéljen élőket és holtakat, hanem azért, hogy megváltson. A váltság ténye megtörtént ugyan már kétezer évvel ezelőtt, de hogy abban én is részesüljek, ahhoz az szükséges, hogy a váltság története aktualizálódjék bennem, a jelen eseményévé váljék számomra. Ezért jön ma is Jézus. Jön Magyarországra. Jön a mi gyülekezetünkbe. Jön énhozzám.

Amiért jön, az az én hozzájárulásom nélkül nem valósítható meg. Ne értsük félre! Nem én eszközölöm a váltságot. Egyedül Isten műve az. Még az együttműködésekre sincs Istennek szüksége. A Golgothán minden elvégeztetett. A közeledő Krisztus előtt azonban ajtót tárhatok, vagy elzárkozhatom Előle. Ajándékát hálás szívvel elfogadhatom, de gögösen vissza is utasíthatom. Ezért hangzik Előtte az adventi kiáltás: Készítsétek az Úrnak útját! Egykor is úgy jött, ma is úgy jön, hogy előkészíteti az útját hozzám.

Nézzük a mai ige kapcsán: Mivel készíti elő az Úr az Ő útját hozzám?

1. Az ige által.

Mikor Máté elmondja a bevonulás történetét, ezzel indokolja: "Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék a próféta mondása, aki így szólott: Mondjátok meg Sion leányának: Ímhol jó néked a te királyod, alázatosan és számaron ülve, és teherhordozó számaroknak vehén." /5-6. v./ Ézsaiás /62,11/ és Zakariás /9,9/ próféta ajkáról idézi az igét, melyeken keresztül Isten megjövendölte, miképp fog a Messiás bevonulni népe fővárosába.

Ez az ige előkészítés volt mindenekelőtt magának Jézusnak a számára. Igéből táplálkozó lelke mindig a bibliából kereste Isten akaratát s a megtalált igének engedelmeskedett akkor is, ha az nem volt könnyű. Egész lénye tiltakozott az ünnepeltetés ellen, ennek az igének való engedelmesség sem volt tehát könnyű. Messiási méltóságának ez a kikürtölése sem volt a kedve szerint való. Mégis megtette, mert engedelmeskedni akart az igének. Pontosan úgy cselekedett, amint szólt az ige.

Előkészítés volt ez az ige a nép számára is. Ezzel akarta figyelmeztetni Isten a népet arra, hogy ne várjon olyan Messiást, aki sereg élén táncoló paripán vonul be, hanem ismerje fel az alázatos Jézusban a Krisztust. Teherhordozó számar hátán vonul be majd az, aki magára veszi e világ legnagyobb terhét, a bűnt.

Előkészítés ez az ige az én számomra is. Azt üzeni, hogy aki jön, az a "te királyod", tehát az én királyom is. Több ezer éve már ennek, hogy ez az üzenet elhangzott, de aki küldte, már rám is gondolt. Én is benne voltam ebben az üdvüzenetben. Az én üdvtörténetem tehát nem most kezdődik, még csak nem is nagypénteken. Sokkal korábban, a próféták ajkán már nekem szólt az evangélium üzenete, hogy készüljek fel s várjam megváltó királyomat.

Az ige azonban nemcsak előkészítő üzenet, hanem – tisztesség ne essék, szólván – az a jószág is, melyen Jézus közeledik hozzám. Az igében és az ige által Ő maga jön hozzám. Mikor egy-egy ige szíven talál, mikor gerjedezni kezd a szívünk, Ő szól hozzánk, Ő kopogtat szívünk ajtaján. De Ő szól hozzánk akkor is, mikor megvetjük az igét s Ő kopogtat akkor is, ha nem vagyunk hajlandók a hívogató "szabad"-dal felelni reá. Most is, ebben az igében is Ő jön feléd. Ímhol jó néked a te királyod! Fogadd el Őt királyodnak s fogadd be Őt!

2. Az ige mellett az események által is készíti az Úr hozzám az Ő útját.

E világon mindennek rendelt ideje van. Jézus jeruzsálemi bevonulásának is. A húsvéti nagy ünnepre esik. Isten nem akarja, hogy a váltság valami zugolyában történő, jelentéktelen, észrevétlen esemény legyen. Azt akarja, hogy szerezzon róla tudomást az egész világ.

Lehetett-e erre alkalmasabb időpontot találni, mint épp a húsvéti ünnepet, mikor a szórványban élő zsidóság is a világ minden részéből elzarándokolt Jeruzsálembe, hogy ott egye meg a húsvéti bárányt? Az ünnepre Jeruzsálembe induló zarándokseregnek sejtelve sem volt arról, hogy a Messiás bevonulásának lesz szem- és fültanúja. Ugyanúgy mentek a szent város felé, mint – ki tudja, hányszor – máskor, de Isten többet gondolt felőlük s az ünnep eseményével a Megváltó útját akarta előkészíteni bennük.

Minden az idők teljességében történik. Az idők teljessége pedig akkor következik be, amikor Jézus a mi vidékünkön jár. Ilyenkor Isten úgy csoportosítja az eseményeket, hogy azokkal is rákényszerítsen arra az útra, melyen Jézussal lehet találkozunk. Amikor utána vagyunk a nagy találkozásnak, akkor ismerjük fel rendszerint csodálkozva Isten rendező kezét, mely mindent olyan csodálatosan elkészített.

Nemcsak a Jeruzsálem felé vezető úton volt ez így. Így volt akkor is, mikor Jézus az apostolok bizonyágtételén keresztül rálépett a világ országútjára. Isten úgy formálta az eseményeket, hogy épp akkorra épült ki az ókor kultúrvilágának nagy egysége. Gibraltártól Babilonig nem volt akkor egyetlen politikai határ sem. Pál apostol egyetlen útlevéllal beutazhatta az egész kultúrvilágot. Ennek a politikai egységnek a következménye volt az egységes közlekedéstechnikai összefogás is az egyes államok között. Még ma is bámulattal adózunk a jól megépített római utaknak. A cézárok légióik számára építették, de Isten Krisztus evangéliumának továbbvitelére használta fel. Akkorra egységes nyelvről is gondoskodott. Krisztus életében a görög nyelv az egész világon használható nyelvvé vált. Ez a politikai, közlekedési és nyelvi egység sem azelőtt, sem azután sohasem állott elő a világtörténelemben. Csak akkor, mikor Krisztus elindult a világ országútján, hogy találkozzék minden néppel. [Abreisskalendarium 1955.]

Mikor az események Krisztus felé sodornak, ne szegülj ellene ennek a szent sodrásnak! Krisztus akar jönni hozzád azokon keresztül!

3. Mindezekon felül emberek által is készíti az Úr az Ő útját hozzám.

A bethfagei gazdának, kinek szamarát elkérte, az üzenettel hozzáküldött két tanítvánnyal adja tudtára, hogy Jeruzsálembe megy. A szent város felé énekelve menetelő zarándokok arra lesznek figyelmesek, hogy a tanítványok zarándokcsapata megáll, leveti felső ruháját, ráteszi egy szamár s arra ül fel Jézus. Jeruzsálem lakóit a Hozsánna-kiáltások csalják ki a kapuba s így látják meg a bevonuló Messiást. A menet láttára egyszerre meglevenedik bennök a régi prófécia: Jön a király alázatosan és számaron ülve. Egyik emberről a másikra ragad a lelkesedés tüze, szinte öntudatlanul rakják le az útra szőnyeg helyett felső ruháikat, vagdalják

le az útszéli fák gallyait s lengetik mámorosan Krisztus felé: "Hozsánna a Dávid fiának!" /9. v./

Nálad is bizonytal sokszor járt már az Ő követe s mondotta neked: "A Mester itt van és hív téged." /Ján. 11,28./ Ne vesd meg ezeket az embereket azért, mert nincs rajtuk a király szolgálóinak díszes egyenruhája s talán csak nagyon dadogva tudják elmondani a rájuk bízott üzenetet! Menj utánuk! Amerre ők járnak, arra jár Krisztus, aki hozzád jön s nálad akar szállni.

4. Mikor az ige azt mondja: Készítsétek az Úrnak útját, nemcsak arra indít, hogy másoknál egyengessük a Krisztus érkezését, hanem azt akarja, hogy önmagunknál is készítsük az Úrnak útját. Önmagunk útján is készíti az Úr az Ő útját hozzánk. Helyet kell készítenünk Számára a szívünkben. Ez nem megy másképp, csak úgy, hogy valamit ki kell dobnunk a szívünkből. Valamit, ami annyira betölti szívünket, hogy miatta nem jut hely a hozzánk betérni akaró Krisztusnak. Az egyiknek talán a szamaráról kell lemondania, amelyhez tíz körömmel ragaszkodik, mint egyetlen megélhetési lehetőségéhez. A másiknak talán a felső ruháját kell letennie, melyre olyan büszke. A gazdag ifjúnak a vagyonát kell feltennie a felebaráti szeretet oltárára. Lévinek a vámszedő asztalt kell otthagynia. Sosem tud belépni életünkbe Jézus, ha van valamin, amiről, vagy akiről nem tudunk érte lemondani, de mindig betér hozzánk azon keresztül, amit, vagy akit érte feláldozunk. Senkit sem hagy kétségben az Úr afelől, hogy mi az, ami miatt nincs helye a szívünkben. Amire rámutat, add oda néki késelem nélkül, Őt magát kapod helyette.

Advent van. Ímhol jó néked a te királyod. Most még alázatosan, bebocsáttatást kérve. Egyszer majd nem számárháton, hanem fehér lovon jön. Akkor majd nem Ő kér Nálad bebocsáttatást, hanem te fogsz könyörögni: Uram, nyisd meg! Kinél hiába zörget ma Krisztus, az hiába fog majd zörgetni az utolsó adventkor Krisztusnál. Ámen.